

ఎవరు మనిషి?

- కౌండువలక త్రివిధికివు

ఉదయం పది గంటలయింది. మద్రాసు, హౌరా జనతా ఎక్స్ ప్రెస్ వచ్చి నౌవడా జంక్షన్లో ఆగింది.

పట్టు కదివితే విజృంభించే తేనెటీగల్లా ట్రైన్ ఎక్కేవారు, దిగేవారితో మహా సందడిగా ఉంది. "చాయే చా..."

"కాఫీ వేడి వేడి కాఫీ" "హాన్, బీడీ, చుట్టూ, నిగరెట్, "

వివిధ అమ్మకాలతో ప్యాట్ ఫారం హారెట్టెటోంది

"టిక్ టిక్... టిక్" శబ్దం చేసుకుంటూ కర్ర కాలు సహాయంతో కుంటు కుంటూ టూ టైర్ కంప్రాక్సు మెంటు దగ్గరకు నడిచాడు అగ్గురు

"ధర్మం చేయండి బాబూ సైసా దేదో బాబూ" అంటూ విండో పై చేతులాన్ని ప్రయాణికులను యాచిస్తున్నాడు అగ్గురు

ఒకతను వది సైసల బిళ్ల అగ్గురు చేతిలో వేసాడు "మిక్రియా సాట్" అంటూ మరో ముసలావిడ ముందు చేయిచాచాడు అగ్గురు

ముసలావిడ వణకుతున్న చేతులతో అగ్గురు చేతిలో పావులా కాసు రాల్చింది

"శీతేరహోమా" అంటూ పావలా కాసు కళ్ల కద్దుకుని జేబులో వేసాడు అగ్గురు

మరికొంచెం కుంటుకుంటూ "ఫస్టుక్లాస్ కూపే" దగ్గరకు వెళ్లాడు అగ్గురు

"ధర్మం చేయండి బాబూ కుంటోడిని" కంపాక్టు మెంట్లు విండో దగ్గర కూర్చున్న సూటువాలా కేసి అడిగాడు అగ్గురు

"మి భార్య బిడ్డల పుణ్యం ధర్మంచేయండి సాట్" తిరిగి అడిగాడు అగ్గురు

"రైల్వే స్టేషన్లో కూడా ముష్టివాళ్ల, ఈ దేశం ముష్టి వాళ్ల రాజ్యంలా ఉంది." అంది సూటువాలా భార్య కాబోలు అతనికి ఎదురుగా నీట్లో కూర్చుంది.

అరేళ్ళ కొడుకుకు ఏదో తినిపెస్తోంది... భార్య మాటపై "ఫోరా... ఫో..." అన్నాడా సూటువాలా.

చూద్దానికి చాలా మరానాగా ఉన్నాడు. ఫుల్ సూట్లో టైకట్లాడు

ఏదో ఆఫీసర్లా ఉన్నాడు ఇక్కడ కూడా అగ్గురు మీద ఆఫీసర్ హాదా వెలాయుస్తున్నాడు

అగ్గురు నిరసనగా సూటువాలా ముఖంలోకి చూశాడు అంత

సూటువాలాను ఎప్పుడో చూసినట్లు నివించింది అగ్గురు తీవ్రణంగా మరో సారి ఆ పెద్దమనిషి కేసి చూశాడు

అవును అతడే ఇతడు సందేహం లేదు ఆ గడ్డం క్రింద పుట్టుమచ్చ వంటి చిన్న మినవగింజంతకాయ, కళ్లకు రిమ్లెస్ అద్దాలు

ఆనాటి మనిషిని గుర్తించడానికి ఆవే సాక్షిగా నిలిచాయి ఆలా అనుకోగానే ఆ సూటు వాలా గూర్చి పూర్తిగా జ్ఞాపకం వచ్చింది అగ్గురుకు

ఆలా జ్ఞాపకం తెచ్చుకున్న అగ్గురుకు సూటువాలా పై ఎనలేని కోపం వచ్చింది కానీ, అంతలోనే కోపాన్ని బలవంతంగా తమాయించు కొన్నాడు

తనీనాటి అవితి తనానికి ఈ పెద్దమనిషి కారణం ఆలా అంచలంచెలుగా జ్ఞాపకం వస్తూంది అగ్గురుకు

* * * * *

ఆగా అబ్బాస్, హసీనాలకు ఒకే ఒక్క కొడుకు అగ్గురు అగ్గురుంతుటి పేరు ప్రతిష్టలు పొందాలని కాబోలు పాపం ఆ తల్లిదండ్రులు తన కుమారునికి

అగ్గురు అని పేరుపెట్టుకున్నారు అగ్గురు చక్రవర్తి అంత గొప్పవాడు కాలేకపోయినా అతని విశాల హృదయం ఈ అగ్గురుకు ఇచ్చాడా బగవంతుడు

అగ్గురు ఈ స్టేషన్లోనే 'చాయే' అమ్ముకొని బ్రతికేవాడు అంతకుముందు గుణపూర్వోలో పండా హాటెల్లో పని చేసేవాడు

అబ్బాస్ హసీనాలు పంశధార పరదల్లో కొట్టుకుపోగా అనాధగా మిగిలాడు అగ్గురు అనాధ అగ్గురును పండా హాటెల్లో చేర్చించి బ్రతకమన్నారు ఆ ఊరి సహృదయులు

అలా పండా హాటెల్లో నాలుగేళ్లు పని చేశాడు అగ్గురు

అగ్గురు ఒకనాడు అగ్గురుపై యజమాని దొంగతనం అంటగట్టాడు. అది భరించలేని అగ్గురు పంశధారా నది ఒడ్డుకు వెళ్లి తనను కూడా తన తల్లిదండ్రుల దగ్గరికి తీసుకు పొమ్మని నదీమ తల్లితో వెప్పుకున్నాడు

అప్పుడే ఆ దిశగా వస్తున్న రైల్వే ట్రైవరు కాళీదాసు అగ్గురు పరిస్థితి గ్రహించి తనతో యింటికి తీసుకు వెళ్లాడు ఆ రాత్రి ఎంతో నచ్చజెప్పి మరుసటి రోజు ఉదయం తనతో నౌవడా తెచ్చి అక్కడ స్టేషన్లో 'చాయే' అమ్ముకునేందుకు క్షుద్రించాడు

అలా రెండేళ్లు గడిచింది ఆవేళ హౌరా మద్రాస్ మెయిల్ వచ్చి ప్యాటుఫారం మీద ఆగింది

నేల ఈనినట్లు రకరకాల ప్రయాణికులతో ప్యాటుఫారం సందడిగా ఉంది వివిధ జాతి మతాలకు కూడలి అయిన భారత దేశానికి గుర్తులా ఉందా ప్యాట్ ఫారం

"చాయే" అంటూ ట్రైన్ ఈ చివర నుండి బయలుదేరాడు అగ్గురు

"ఏయే చా ఇలారా" ఫస్టుక్లాసు కంపార్టు మెంటు నుండి పిలిచాడోక పెద్దమనిషి

గోల్డెన్ రిమ్ లెస్ గ్లాసెస్, ఫుల్ సూటులో ఉన్నాడా పెద్దమనిషి

'గాభరాగా అగ్గురు 'టీ' కెటిల్ నుండి కప్పులో పోసి అందించాడా పెద్ద మనిషికి

"మరో కప్పు ఇయ్యి" అన్నాడా పెద్ద మనిషి "మరో కప్పు టీ ఇచ్చేంతలో ట్రైన్ కదలటానికి గార్డు విజిల్ ఉదాడు

ట్రైన్ భారంగా బయలుదేరింది "బాబూ డబ్బులు, కప్పు" అడిగాడు అగ్గురు

"ఎంత.?" అడిగాడా పెద్ద మనిషి. "అర్థ రూపాయి..." అన్నాడు అగ్గురు

కదలుతున్న ట్రైన్తో పాటు గబగబా నడుస్తూ... సూటు వాలా ఖాళీ కప్పు అందించి-

"చిల్డర్ ఇయ్యి." అంటూ రెండు రూపాయల నోటు చూపించాడు అగ్గురుకు

అయిదు అంబులంబు

అగ్గురు ట్రైన్ వెంట పరుగిడుతూ రూపాయిన్నర తీసి సూటు వాలా కందించి అతడచ్చె రెండు రూపాయల నోటు అందుకోవోయాడు కాన కాలు జారి తూలాడు.

కదలుతున్న ట్రైను, ఫ్లాటువారం నుండి అగ్గురు కుడికాలు ఇరుక్కుంది

అప్పుడే ఉన్న లైసెన్స్ కూలీ యాచగిరి నుండి

అగ్గురును ఎట్టుకొన్నాడు ట్రైన్ క్రాంతికి జాంబు దొకుండా

అయినా మోకాలు వరకూ తెగిపోయింది అక్కరుకు

రక్తపు మదుగులో అలానే యాచగిరిపై సాముసిల్లిపోయాడు అగ్గురు

ట్రైన్ కీడ్.. మంటూ అగింది కానీ, అప్పటికే అరగంట లేటయిందని గార్డు.

స్నేహనీ మాష్టరు మాట్లాడు కొన్న తరువాత ట్రైన్ తిరిగి బయలుదేరి వెళ్లిపోయింది

తరువాత అగ్గురు లైట్స్ ఆసుపత్రిలో కోలుకున్నాడు కానీ మోకాలు వరకూ అగ్గురు కుడికాలు లేనివాడయ్యాడు

దీనంతకూ కారణమైన సూటు వాలా నీటు కదలకుండా ఆ నాడు అలానే ట్రైన్లో వెళ్లిపోయాడు.

B. Raju

తిరిగి నాలుగేళ్లకు ఆ సూటువారా ఇలా తారసపడం దైవ ఘటన.

* * * * *

జ్ఞాపకాల పొరల నుండి తేరుకున్న అగ్గురు తిరిగి ఆ పెద్దమనిషి కై చూశాడు:

కానీ, ఆ పెద్ద మనిషి నీటు నుండి లేచి కంపార్టు మెంటు ఎంట్రన్స్ దగ్గర తన కొడుకుతో నిలబడి రిలాక్స్ అవుతున్నాడు.

ఇంతలో ట్రైన్ కదలడాని కన్నట్టు గార్డు విజిల్ కూడాడు.

ప్లాట్ ఫారం బ్రద్దలయ్యేలా 'భేం...' అని అరుస్తూ ట్రైన్ బయలు దేరింది.

ట్రైన్ కూతతో పాటు "అమ్మా..." అనే పిల్లవాని కేక వినిపించింది.

ట్రైన్ నుండి తూలి పడబోయిన కుర్రాడిని ఒడిసి పట్టుకుని తన వైపు లాక్కుని గుండెకు హత్తుకున్నాడు అగ్గుర్

"ఒక్క తృటిలో కుర్రాడు ట్రైన్ క్రింద పడి ప్రాణాలు పోయేవే అగ్గురు రక్తించాడు ఆ కుర్రాడి పాలిట అగ్గురు దేవుడే అయ్యాడు..." అన్నాడు లైసెన్స్ కూలీ మరియదాసు

సూటు వారా గతుక్కు పడి ఆత్మతగా కదలుతున్న ట్రైన్ చైన పట్టి లాగేడు

ట్రైన్ జెటర్ సిగ్నల్ వద్ద 'కిప్' మంటూ ఆగింది.

గార్డు డ్రైవరు ట్రైన్ దిగి ఏం జరిగింది అనే ఆత్మతతో స్పాటు పద్దకు వచ్చారు

"పిల్లల్ని ఇట్లా అశ్రద్ధగా ఎంట్రన్స్ లో పదిలేస్తారీ తల్లిదండ్రులు..." అన్నాడు స్టేషన్ మాష్టరు.

గాభరాగా ట్రైన్ దిగిన సూటువారా, అతని భార్య ప్లాటుఫారం పై గుమిగూడిన జనం వద్దకు వచ్చారు.

తండ్రిని చూసిన కుర్రాడు "దాడి" అంటూ ఆత్మతగా చేయి వాచాడు.

అగ్గురు ఒడి నుండి కుర్రాడిని తీసుకొని సూటు వారా గుండెకు హత్తుకున్నాడు.

ఎవరు మనిషి?

"ఇలాగేనంటి పిల్లల్ని అశ్రద్ధ చేయటం... అగ్గురు సమయానికి ఉండబట్టి సరిపోయింది. లేకపోతే మీ కుర్రాడు ట్రైన్ క్రిందపడి చనిపోయేవాడే." అన్నాడు మరియదాసు.

కుమారుని గుండెలకు హత్తుకున్న సూటువారాకు నోటు నుండి మాటలాక దొషిలా అగ్గురు వంక అలా చూస్తున్నాడు.

"ఏవండీ. ఇందాక మనం కసురుకున్న కుంటివాడేనండీ మన బాబును రక్షించాడు." అంది సూటువారాతో అతని భార్య.

భార్య మాటలేవీ చెవికెళ్లలేదు సూటువారాకు. చెవుల వెంబడి హార్... మనసులో గిట్టి నెన్ జోరు

ఎదురుగా అగ్గురు రూపం సూటువారాకు మైకం కమ్మినట్టయింది.

"ఏవండీ... కుంటోడికి ఏమైనా డబ్బులు ఇవ్వండి..." అంది భర్తతో

భార్య మాటతో ఈ లోకంలోకి వచ్చాడు సూటువారా

"మన బాబు ప్రాణాలకు ఎంతని ధరకట్టివ్వాలి?" సూటువారా భార్యను అడగాలనుకున్నాడు. కానీ ఒక్క మాట బైటకు రాలేదు

"ఏమిటండీ ఇంకా ఆలోచిస్తున్నావు? ఏమైనా డబ్బు ఇవ్వండి కుంటోడికి..." తిరిగి తొందరపెట్టింది సూటువారా భార్య.

భార్య మాటలకు యాంత్రికంగా పర్చునుంది వంద రూపాయల నోటు తీసి అగ్గురుకు

ఇవ్వబోయాడు సూటువారా

"కోడ్డి క్షణాల క్రితం పదిపైసలు ధర్మం చేయటానికి ఇవ్వవడని పెద్దమనిషి తన కుమారుని ప్రాణాలు కాపాడినందుకు వంద రూపాయల నోటు ఇస్తున్నాడు..." మనసులో అనుకుని చిన్నగా నవ్వుకున్నాడు అగ్గురు.

"ఫరవాలేదు తీసుకో అబ్బీ...! మా బాబు ప్రాణాలు కాపాడొచ్చ..." అంది సూటువారా భార్య.

"కొన్నీ క్షణాల క్రితం తనను చీదరించుకున్న ఈమె తన మానవత్వాన్ని రూపాయలతో వెలకడుతోంది. మానవత్వమనేది కొనడానికి దొరకదని. పాషం ఈవిడకు తెలీదు కాబోలు..." మనసులో అనుకున్నాడు అగ్గురు.

"ఈ వంద రూపాయలు నేనేం చేసుకుంటాను సార్... నాకు కావలసింది పుటాగడవటానికి ఐదు, పదిపైసల ధర్మం మాత్రమే... మీ అబ్బాయిని రక్షించడం నా ధర్మం, మనం మనుషులం సార్...! మనిషినేవాడు కార్యణ్యంతో కళ్లు మూసుకొనక మానవత్వంతో మనిషిగా బ్రతకాలి. ఆ క్షణంలో మనిషిగా నాలో ఉన్న మానవత్వమే మీ బాబును కాపాడింది" అన్నాడు అగ్గుర్.

"అగ్గురు డబ్బుకు కక్కుర్తిపడే మనిషి కాకండయ్యగారూ... అడు చాలా మంచి నిభార్పయిన మనిషి. ఆడు ఇక్కడే 'టీ' అమ్ముకునేవాడు. కానీ నాలుగు సంవత్సరాల క్రితం మిలాంటి బెదాబాబుకి 'టీ' అందించి డబ్బులు ఇవ్వక అతని నిర్లక్ష్యానికి గురైళ్ళ కాలుపోగొట్టుకొని కుంటోడయ్యాడు ఆనాడు ఇలాగే ప్షి అబ్బాయిలాగే ట్రైన్ క్రిందపడవలసిందే. కానీ ఈనాడు ఈ అక్కరు మీ బాబును కాపాడినట్లే ఆనాడు అగ్గురును ఏనుప్రభువు కాపాడాడు బాబూ... అప్పటినుండి ఈ ప్లాటుఫారం మీద ఐదు, పది పైసలు అడుక్కుంటూ తనకు చేతనయిన సహాయం చేస్తూ బ్రతుకుతున్నాడు బాబూ..." చెప్పాడు మరియదాసు.

అగ్గురు మానవత్వానికి సూటువారా అతని భార్య శిలా ప్రతిమలా అయ్యారు.

అంతలో ట్రైనుకూతలో బయలుదేరింది.

అగ్గురు మనుషుల్లో దేవుడు. అతని మానవత్వం ముందు తను అత్యంత క్షుద్రజీవిలా ఫిలయ్యారు సూటువారా

"ఏవండీ బంది బయలుదేరుతోంది. పదండీ" అన్న భార్య మాటలే యాంత్రికంగా భార్య బిడ్డలతో ట్రైన్ ఎక్కాడు స్టూటువారా.

"ఆనాడు నామూలంగా అవిటివాడైన అగ్గురుపై ఏమాత్రం మానవత్వం చూపించలేక పోయాను. అటువంటివాడు తిరిగి నాబాబు ప్రాణాలు కాపాడేడు..." నెర్వన్ గా ఫిలయ్యారు సూటువారా.

"ఒరులేయవి యునరించిన నరవర" అనే భారతపద్యం మనసులో మెదలింది సూటువారాకు. తనకు అవకారం చేసినప్పటికీ మానవత్వంతో తిరిగి అతనికే ఉపకారం చేసే గుణంకల అగ్గురు మనసుకు జోహార్ ర్పించాడు సూటువారా.

"మనం మనుషులం. మానవత్వం ఉన్నో మనుషులుగానే మనలాలి."

అగ్గురు మాటలే సూటువారా చెవిలో గింగిర్లు కొడుతున్నాయి.

"అల్లాహ్.. అగ్గురు..." అంటూ వెల్లిపోతున్న ట్రైన్ వంక చూస్తూ నిలుచుండిపోయాడు అగ్గురు.

